

mine, og saa gaa deres Vej. Det er imidlertid ogsaa oplyst under Forhørene, at saadanne Sebler bleve ikke modtagne, selv om man vidste, hvem de vedkommende vilde stemme paa. Men jeg anser det for rigtigt at bemærke, at der er intet Bøviis for, at noget saadant er foregaaet ved Afstemningen i Dover-Benge Kommune. Saa vidt jeg forstod den ærede Ordfører, da han sidst havde Ordet, var han dog saa god at undtage mig fra at være med til den Indrømmelse, som han mente at kunne slaa fast, fra to Medlemmer af Mindretallet, at der i Virkeligheden var givet en Frist for Afstemningens Tilendbringelse. Jeg tvivler meget om, at mine to Kolleger i Mindretallet for deres Vedkommende ville erkende, at der foreligger en saadan Indrømmelse fra deres Side. Jeg tror, at man her selvfølgelig paa en mindre heldig Maade er kommen til at forveksle to Ting. Jeg antager, at det er gaaet de to ærede Medlemmer som mig, at der er ikke mindste Tvivl om, at der i Løbet af Eftermiddagen fra Tribunen er snakket af Borgmesteren noget om en halv Time, men det er derved paa ingen Maade givet nogen Frist for Afstemningens Afslutning eller Valgets Tilendbringelse. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de Vidnesbyrd, som vi allerede i Gaar drøftede ikke saa lidt. Jeg skal dog nævne, at naar det nu af Ordføreren blev sagt, at Vidnet Rasmussen Hvalbæk jo netop var et godt Vidne, at det ikke havde nogen Betydning, at det viste sig, at dette Vidne havde taget fejl af, hvor det var, at han havde høstet sine Erfaringer om, at de være færdige i Dover-Benge Kommune, saa er det dog fedeligt, naar et saadant Uheld rammer et Vidne, der er saa sikker i sin Sag, som dette Vidne er, hvilket vil kunne ses, naar man slaar op i Forhørsprotokol 2, Pag. 21, hvor dette Vidne forklarer om sig selv, at han var fuldt sikker paa sin Huskommelse. Det viste sig dog ogsaa, at han trods denne Sikkerhed kan gøre sig skyldig i ganske mærkelige Fejltagelser og Urigtigheder. Jeg skal ikke opholde mig nærmere ved, at den ærede Ordfører atter i Dag forsøgte at rokke ved den af Provst Sørensen afgivne Vidneforklaring, der aabenbart generer Flertallet en hel Del, men jeg skal dog henstille, om ikke Forsøg paa at rokke ved den Vidneforklaring, der skulde bygges derpaa, at der jo kan være sagt noget, for Vidnet var til Stede paa Torvet, altsaa en Intimation, om jeg saa maa sige, om, at Vidnet kun skulde have faare lidt Forstand paa, hvad han jagde, høre til Utilbørligheder og hvad jeg vil kalde det urigtige Juriferi. Jeg skal dog blot bemærke, at naar Flertallet

baade i Gaar og i Dag har ladet sig forlyde med, at dette Vidne skulde have udfoldet en særlig Virksomhed for at faa den valgte Kandidats Valg godkendt, ved jeg ikke, hvorfra de have deres Kundskab til disse Omstændigheder. Det er noget, hvorom der ikke foreligger et eneste Ord i Sagens Dokumenter. Der foreligger kun den med Provst Sørensens Navn underskrevne Erklæring. Jeg ved ikke, hvem der har skrevet den, jeg kan ikke udtale mig derom, det er noget, som er mig fuldstændig ubekendt. For øvrigt skulde Flertallet ikke tale om den Virksomhed, der maatte være udfoldet af den valgte Kandidat eller andre. Der er visse Steder, hvor man skal vogte sig for at tale om Strikken. Vil man slaa efter i Protokol 2, Pag. 16—18, vil man kunne læse Ting, der vise, hvilken Virksomhed der paa den anden Side er udfoldet af den faldne Kandidat og Redaktør Højmark, for at forsøge paa at finde Klagepunkter mod Valget. Endelig ønskede den ærede Ordfører at se Reserven rykke frem, som han sagde. Jeg skal nu for ikke at tage Modet fra de Herrer paa dette Tidspunkt kun lade en ganske lille Del rykke i Marken, og jeg vil tilmed tage denne Reserve, vi have, ud af Flertallets Vidner, hvad der synes mig maa være det for Flertallet ubehageligste. Jeg skal da fremdrage en af Personerne, et af de subsidære Vidner: Husmand Ole Jensen af Mjølning, har set Borgmesteren komme frem paa Tribunen og udtale, at Valget vilde blive sluttet inden en vis Frist, hvilken erinder han ikke; men — føjer Vidnet til — Valgbestyrrelsen var den Gang ikke til Stede paa Tribunen, men var vistnok paa Raadhuset for at optælle Stemmerne. Et Stykke Tid efter saa han Valgbestyrrelsen komme og gaa op paa Tribunen, men hørte da ikke, hvad der blev sagt. „Det hele staar for ham noget utydeligt efter saa lang Tids Forløb“. Ja, det gaar dette Vidne, som det gaar saa mange af Flertallets Vidner. Naar de blive set efter i Sømnene, er der nogle, for hvem hele Sagen staar meget dunkelt og andre, som erklære — ligesom Smeder Niels Rasmussen — at den Gang Borgmesteren paa et tidligere Tidspunkt var oppe paa Tribunen, svarede han noget om, at det hele vilde være en halv Time. Jeg fremhæver udtryffeligt ovennævnte Vidne Ole Jensen, fordi han udtryffeligt forklarer, at der forløb et „Stykke Tid“, fra han paahørte denne Udtalelse af Borgmesteren, og til Valgbestyrrelsen kom op paa Tribunen og Slutningshandlingen foregik. Der er, som sagt, flere Vidnesbyrd, som Flertallet ikke har anset det for fornødent